

РЕШЕНИЕ № U2

от 12 юни 2009 година

относно обхвата на член 65, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правата на обезщетения за безработица на напълно безработни лица, които не са погранични работници и които по време на последната си дейност като заети или самостоятелно заети лица са пребивавали на територията на държава-членка, различна от компетентната държава-членка

(текст от значение за ЕИП и за Споразумението между ЕО и Швейцария)

(2010/C 106/12)

АДМИНИСТРАТИВНАТА КОМИСИЯ ЗА КООРДИНАЦИЯ НА СИСТЕМИТЕ ЗА СОЦИАЛНА СИГУРНОСТ,

случаите, в които институциите на две или повече държави-членки са на различно мнение по този въпрос.

като взе предвид член 72, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност⁽¹⁾, съгласно който Административната комисия е натоварена с разглеждането на всички административни въпроси и въпросите, свързани с тълкуването, произтичащи от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване на процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност⁽²⁾,

(5) От член 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 883/2004 следва, че мястото на пребиваване на пограничните работници е в държава, различна от тази, в която осъществяват професионалната си дейност, т.е. държавата, която по силата на член 11, параграф 3, буква а) от същия регламент е компетентната държава, и следователно няма съмнение, че тези работници са обхванати от член 65 от същия регламент.

като взе предвид член 65, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕО) № 883/2004,

(6) Категориите лица, посочени в член 11, параграф 4 и член 13 от посочения регламент, както и лицата, по отношение на които е приложимо споразумението, упоменато в член 16 от посочения регламент, могат в някои от случаите да пребивават в държава-членка, различна от държавата, определена за компетентна държава по смисъла на тези членове.

като има предвид, че:

(1) Член 65 от Регламент (ЕО) № 883/2004 определя специфични правила за отпускането и изплащането на обезщетения за безработица на безработни лица, които по време на последната си дейност като заети или самостоятелно заети лица са пребивавали в държава-членка, различна от компетентната.

(7) Решението коя държава да бъде определена за място на пребиваване на лицата, принадлежащи към тези категории, трябва да се взема поотделно за всеки от случаите, а за лицата, посочени в член 13, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004, това е необходимо за целите на определянето на тяхната принадлежност.

(2) Предпоставка за прилагането на член 65 от посочения регламент в неговата цялост е фактът, че по време на последната си дейност като заети или самостоятелно заети лица въпросните лица са пребивавали в държава-членка, различна от тази, на чието законодателство са подчинени, като тази държава не е задължително държавата, в която те са осъществявали дейност като заети или самостоятелно заети лица.

(8) По силата на член 65, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 883/2004 отговорността за изплащането на обезщетенията се прехвърля от компетентната държава към държавата на пребиваване, на чиито служби по заетостта засегнатото лице се поставя на разположение.

(3) Съгласно определението, предоставено в член 1, буква й) от посочения регламент, понятието „пребиваване“ означава мястото, където лицето обичайно пребивава, а в буква к) от същия член понятието „престой“ е определено като „временно пребиваване“.

(9) Въпреки че понастоящем това е приемливо за пограничните работници и някои други категории работници, които също запазват близки отношения с държавата си на произход, то не би било приемливо, ако поради твърде широко тълкуване на понятието „пребиваване“ се наложи приложното поле на член 65 от Регламент (ЕО) № 883/2004 да бъде разширено до всички лица, които осъществяват определена относително стабилна дейност като заети или самостоятелно заети лица в определена държава-членка и са оставили семействата си в държавата си на произход.

(4) В член 11 от Регламент (ЕО) № 987/2009 са посочени критериите за определяне на мястото на пребиваване в

В съответствие с условията, предвидени в член 71, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004,

(1) ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1.

(2) ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1.

РЕШИ:

1. Член 65, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 883/2004 се прилага по-специално по отношение на:

- а) лицата, упоменати в член 11, параграф 4 от посочения регламент;
- б) лицата, упоменати в член 13 от посочения регламент, които обичайно осъществяват дейност на територията на две или повече държави-членки;
- в) лицата, по отношение на които се прилага споразумението, упоменато в член 16, параграф 1 от посочения регламент,

в случаите, в които по време на последната си професионална дейност те са пребивавали в държава-членка, различна от компетентната държава.

2. Лицата, посочени в параграф 1, които по време на последната си професионална дейност са били подчинени на законодателството на държава-членка, различна от тази, в която са осъществявали дейност като заети или самостоятелно заети лица, имат право на обезщетения по силата на разпоредбите на законодателството на държавата на пребиваване, както ако са били подчинени на нейното законодателство и преди това.

3. За целите на прилагането на настоящото решение държавата на пребиваване се определя в съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 987/2009.

4. Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. То се прилага от датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 987/2009.

Председател на Административната комисия
Gabriela PIKOROVÁ